

Мали зека

“Данас ћу да посетим све своје пријатеље!” реши мали зека и одмах одскакута до рибњака. “Здраво, госпођо патко!”, викне весело. “Када су се испилели пачићи?

Заиста су љупки!” Патка од поноса растресе перје. “Да, да”, гаче. “Свих петоро су прави лепотани!” Жабе деле то мишљење. Само трстењак цвркутић ћути. Он храни своје гладне птичице и нема времена за разговор.

Одјурио је на ливаду. Ко ли је све тамо добио младе?
Патуљасти мишеви зацело још нису, јер још увек
марљиво граде своје гнездо од траве. Али... овде се
тло нешто помера!

Мали зека мирно седе да чека. И мишеви су напрегну-
то чекали: шта ли ће то да изађе из земље? Најзад!
Кртица помоли главу и жмирну на светлост. "Хеј, ти!
Имаш ли и ти бебе?", упита зека. Али кртица већ нес-
таде. Она не подноси сунчеву светлост.

Али ни овог пута не нађе маму. Била је то бела гуска.
"Жао ми је, несташко мали, али ја нисам твоја мама!"
довикне му, "зато боље погледај удесно јер оданде те
неко зове!" Гуска се већ била окренула на другу
страну и отпловила.

Паче послуша и... угледа своју маму! "Гиле, дете моје
драго!" викну она. "Најзад си стигао!"
"Мама, мама!" гакну паче, па заплива из све снаге да
што пре стигне до патке. Имао је толико тога да јој
исприча...

ДВЕ храбре маце
Не желе да беже,
Не хају за куце,
Што лају и реже!

ДЕВЕТ лепих маца
Смишља разне игре,
Једна скаче кроз прозор,
Хитро попут чигре!

Крај ивице шуме малишани препознају трагове на тлу. То су отисци мајушних копита! Али... нема малих коња! Цока мора да открије чији су то трагови. Она их следи, њушкајући по тлу. И шта је открила?

Мноштво срна! Изашле су из шуме да пасу. Цока застаде чудећи се. Крле и Буцко су у међувремену већ потпуно заборавили да су следили неки траг. Срели су веверицу и с њом су се поиграли.